

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XIV. De literis consolatoriis ipsius sancti Ottonis Clero & populo
Babebergensi mißis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Dei gratiam Praefulem ordinauimus. Nunc ergo sub praesentium literarum prosecutione ad Ecclesia vestra regimen remittentes, plena hortamur affectione diligi, plena humilitate venerari. Confidimus enim Ecclesiastica disciplina cum futurum esse custodem, & salutis vestra sollicitum promissorem. Haec ergo sedulis obedite obsequiis, & gratiam vobis in eo conciliate caelestem, integritatem fidei Catholica firmitatem semper in omnibus conseruate, sedi Apostolica semper deuotius adhaerete, ut per eius consortium a contagiis omnibus liberi ad aeterna salutis portum feliciter peruenire, Domino largiente, mereamini.

Hoc modo vir ille per omnia Apostolicus & verè dignus Petri vicarius patrem filiis deuotissimis commendabat. Ad haec etiam ipse piissimus pater Otto non ignarus curarum & sollicitudinum, quibus grex fidelis pro vnico Pastore angebatur iam iamque ardens & sitiens desiderabili eius reditu recreari consolatorias ei misit literas haec continentes.

De literis consolatoriis S. Othonis Clero & populo Babebergensi missis.

CAPVT XIV.

Otto Dei gratia Babebergensis Episcopus
* Egilberto Praeposito, Adelberto Decano caeterisque fratribus omne bonum.

*Edie. Canisf.
* Eberhardo.
Vide Vitam
Canisedit.
lib. 1. c. 8.*

Epistola S. Othonis ad Babebergenses.

Vantum ego noui & expertus sum charitatem vestram, scio vos iam diu expectare euentum nostri laboris, ut de nostro successu, siquidem bene per misericordiam Dei successerit, gaudeatis. Ne ergo diutius suspensi aut dubij de nobis sitis, sed vsque in-

stunt

Hum est, sincerissimè congratulemini, literis istis significare vobis decreuimus, quàm misericorditer Deus, more suo, post immensos labores & sudores plurimos, nobiscum operatus sit in die sancto Pentecostes, qui dies ex aduentu sancti Spiritus sacratus & cunctis fidelibus iure sollemnis est: Illo, inquam die, Deo sic ordinante, in Anagnina, ciuitate Campania, qua Romaniam diuidit & Apuliam, Episcopalis benedictionis munus, quamuis indignus, Domino largiente, suscepi, beatissimo Papa Paschali manum imponente, cæteris verò Episcopis plurimis cooperantibus, Clero quoq; Romana Ecclesia, cuius magna pars ea die in eandem ciuitatem conuenerat, astante & consentiente: Et quod nulli à Romano Pontifice consecrato nostris temporibus contigit, sine oblatione alicuius iuramenti consecratus sum. Huius loci, huius diei, huius gratuita misericordia Dei semper memores esse velitis, cum omni gratiarum actione, obnixè precamur, præcipuè cum aliæ complures venerande persona de magnis rebus apud Apostolicam sedem agentes, inflecto negotio, redierunt.

*Nunciat illis
suam consecra-
tionem.*

* Magnificate ergò Dominum mecum, & exaltemus nomen eius inuicem: cui quàm facile est resistere superbis; tam facile est humilibus dare gratiam. Quia verò asperum est, confusis temporibus esse prepositos, curandum nobis est, & omninò satagendum, ut res dura fiat mercedis occasio. Dum ergò seminandi tempus est, semina bonorum operum serere non cessemus, ut maiores in die messis latitia manipulos reportemus capiti nostro, quod est Christus, per compagem charitatis adherentes, ne ab eo, mundanis plus iusto intenti lucris separemur, & veluti palmites de vite eieci arescamus. Sed quia in exequendis iustitia operibus, diuina gratia adiutorio opus est, omnipotentis Dei assiduè precibus clementiam exorate, quatenus ad hæc nobis operanda & velle tribuat, & posse concedat, atq; in ea nos via cum fructu boni operis,

** Hic finitur e-
pistola S. Otho-
nis in edit.
Caus.
Psal. 33.*

IOAN. 14.

Z peris,

peris, quam se esse, testatus est, dirigat, ut, sine quo nihil possumus, per ipsum implere omnia valeamus.

Igitur electus Dei Pontifex consecratione solenni ab Apostolico prouectus, aliquantisper ab eo humanitatis gratia est detentus; sicque optata potitus emissione, prospero itineris decursu, transiens Alpibus, Carinthiam venit.

S. Otho venit in Carinthiam.

De generali colloquio Principum Ratisbonæ habito, & de reditu p̄j Ottonis ad sedem suam.

CAPVT XV.

*Ebo.
MCIV.
S. Otho venit ad Comitiam Ratisbonensiam.*

Osthec Imperator Henricus vniuersis regni Principibus Curiale colloquium Ratisbonæ indixit, ad quod nouus Antistes pius Otto occurrens, debiti honoris reuerentiã susceptus est, cunctosq; Optimates presentes elegantiam morum & sapientiæ gravitate ac paternæ dulcedinis affabilitate miro sibi deuinxit amore: ita vt felicem vnanimiter proelamarent Ecclesiam, quæ tali diuinitus donata esset sacerdote: sicque regia cumulatus munificentia, post arduæ peregrinationis angariam, Pastor pius ouium suarum curam suscepturus Bambergam ingreditur, ibique à Clero & populo immenso iubilationis tripudio, ac si angelus è cælo missus exciperetur. Qui tali potitus honore in hoc omne studium suæ deuotionis impendit, vt & splendore virtutum radiaret in moribus, & glorificantem se Dominum suis glorificaret operibus. In cunctis enim affectabat honorem Christi, salutem populi, contemptum sui: sciens sibi in his omnibus, non sua, sed Domini esse luera quærenda.

Inde Bambergam.

Studia S. Othonis.

Nitebatur itaque in domo Domini oliua esse fructifera, studuitque in populis verbi erogare talentum, pro quo se sciebat quandoque super omnia Domini bona constituendum.

Quapro-